

SENTÈNCIA 2001-26 DE 29 DE MAIG DE 2001

PROCÉS ADMINISTRATIU. DESPESES DEL PROCÉS.
No es poden imposar d'ofici; només quan la part a la qual interessa la condemna ho ha demanat.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La Secció Administrativa de la Batllia, en la sentència núm. 2000-98, de 13 de novembre de 2000, va desestimar la demanda presentada pel Sr. E.C.R. contra les seves peticions, desestimades per silenci del Govern, de que li fos assignada una freqüència radiofònica per l'emissora Zona Digital, i va imposar a la part agent el pagament de les despeses del procés.

2.- Contra la sentència esmentada, la part demandant interposa un recurs d'apel·lació, que ha tingut entrada en la secretaria d'aquesta Sala el 19 de gener de 2001, demanant la revocació parcial de la sentència i l'anul·lació del pronunciament relatiu a les costes, argumentant que no hi va haver temeritat processal per part de l'agent i que el Govern mai va demanar la condemna al pagament de les mateixes.

3.- De l'escrit anterior se n'ha donat trasllat a la representació del Govern, que l'ha contestat mitjançant escrit presentat el 9 de febrer de 2001 en el qual demana la confirmació de la sentència i la desestimació del recurs.

4.- Presentats escrits de conclusions el 2 i l'1 de març de 2001, les actuacions han quedat vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- En aquesta segona instància la part apel·lant circumscriu l'àmbit de l'alçada al pronunciament de la sentència de la Batllia que li va imposar el pagament de totes les despeses de la primera instància. El pronunciament impugnat es basa - fonament de dret sisè de la sentència- en la reiterada tendència de l'actor a instar demandes amb objectes i finalitats semblants o idèntiques, malgrat haver de conèixer perfectament la resolució definitiva de contenciosos anteriors.

Tercer.- Els pronunciaments jurisdiccionals sobre la condemna al pagament de les despeses del procés es regeixen pel principi de congruència amb les pretensions oportunament deduïdes per les parts perquè són decisions que es fan en interès de la part processal a qui poden afavorir. Per tant, només poden imposar-se (si concorren les circumstàncies per fer-ho) quan la part a la qual interessa el pronunciament l'ha demanat, de manera que si no ho ha fet l'òrgan jurisdiccional no pot imposar-lo d'ofici.

En conseqüència, i compte tingut que el Govern mai va demanar, en la primera instància, la condemna de la part contrària al pagament de les despeses processals, s'ha d'estimar el recurs d'apel·lació i revocar parcialment el fallo eliminant del mateix el pronunciament que condemnava el demandant al pagament de les despeses del procés.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix estimar el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal del Sr. E.C.R. contra la sentència núm. 2000-98, de 13 de novembre de 2000, de la qual es revoca el pronunciament segon, que el condemnava al pagament de les despeses del procés, i que es deixa sense efecte.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.